

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4CdoR/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	8324203484
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8324203484.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. O. U., narodeného X. I. XXXX, J.J., Z.T. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Kaščákom, Banská Bystrica, Horná 35, proti žalovanej A. Ž., narodenej XX. Z. XXXX, U., A. XX, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8Pc/68/2024, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2025, sp. zn. 15CoP/42/2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2025 sp. zn. 15CoP/42/2025 a uznesenie Okresného súdu Humenné z 9. apríla 2025 č. k. 8Pc/68/2024 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súde Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné uznesením z 9. apríla 2025, č. k. 8Pc/68/2024 - 11 žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal 27. decembra 2024 poštovému podniku návrh na obnovu konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Pc/8/2022. V tomto konaní bol vydaný rozsudok zo 14. júna 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. júla 2024. Žalobca v žalobe na obnovu konania uviedol, že o tomto rozsudku sa dozvedel 20. septembra 2024 a teda subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania mu začala plynúť 21. septembra 2024 a mala uplynúť dňom 21. decembra 2024. Keďže deň 21. decembra 2024 pripadol na sobotu, v zmysle § 121 ods. 4 CSP bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. 23. decembra 2024. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil záver, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v danom prípade nebola dodržaná. Z tohto dôvodu, nakoľko nedodržanie subjektívnej lehoty na podanie návrhu je v súlade s ustanovením § 413 CSP dôvodom pre jeho odmietnutie, súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu z 26. júna 2025, sp. zn. 15CoP/42/2025 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca podal 27. decembra 2024 poštovému podniku návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Pc/8/2022. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že rozsudok bol vydaný 14. júna 2024, nadobudol právoplatnosť 18. júla 2024

a žalobca v návrhu na obnovu konania uviedol, že o tomto rozsudku sa dozvedel 20. septembra 2024, a teda subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania mu začala plynúť 21. septembra 2024 a koniec lehoty bola dňom 21. decembra 2024. Keďže uvedený deň pripadol na sobotu, v zmysle ustanovenia § 121 ods. 4 CSP, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. 23. decembra 2024. Odvolací súd mal za nepochybné, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v danom prípade nebola dodržaná a preto súd prvej inštancie správne žalobu na obnovu konania odmietol v súlade s ustanovením § 413 CSP, pričom dôvodom odmietnutia bol neskoro podaný návrh. Odvolací súd uzavrel, že pokiaľ žalobca nie je stotožnený s rozhodnutím Okresného súdu Humenné v konaní 21Pc/8/2022, má právo podať návrh na zapretie otcovstva. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Namietal, že súdy nižších inštancií počítali začiatok plynutia subjektívnej lehoty od momentu prevzatia upovedomenia o začatí exekúcie, teda dňom nasledujúcim po prevzatí 21. septembra 2024. Konštatoval, že z upovedomenia o začatí exekúcie nemal reálnu možnosť zistiť dôvody na podanie návrhu na povolenie obnovy, keď o dôvodoch obnovy sa mohol dozvedieť až z výroku a odôvodnenia samotného rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Pc/8/2022, pričom k tomuto rozsudku sa dopracoval prostredníctvom internetu až 24. septembra 2024. Bol názoru, že všeobecne možno považovať za začiatok plynutia subjektívnej lehoty v zmysle ustanovenia § 403 ods. 1 CSP stav, keď sa účastník dozvie, že má právo, ktoré si môže uplatniť návrhom na obnovu konania a táto lehota začína plynúť nie vtedy, keď sa účastník dozvie o konaní, ale keď sa objektívne preukáže vedomosť o skutočnostiach, ktoré naplňajú skutočné dôvody obnovy konania. Vyslovil presvedčenie, že subjektívna lehota mu začala plynúť deň nasledujúci po oboznámení sa s obsahom rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Pc/8/2022, t. j. 25. septembra 2024, kedy sa dozvedel o skutočnostiach zakladajúcich dôvody na obnovu konania a nakoľko tento deň bol dňom pracovného voľna, najbližší pracovný deň bol 27. december 2024, kedy bol návrh na obnovu konania podaný do poštovej prepravy. Z uvedeného dôvodu zastal názor, že návrh na obnovu konania bol podaný včas. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Odporkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitostí dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti.

8. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV.

ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

9. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je i právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Len náležité odôvodnené súdne rozhodnutie sa stáva interpretačným nástrojom súdnej autority k zabezpečeniu spravodlivosti.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019). Pri posudzovaní namietaného nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

12. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že dovolateľ opodstatnene namietal vadu zmätočnosti, vyplývajúcu z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, z dôvodu, že odvolací súd sa náležitým, zákonu zodpovedajúcim spôsobom, v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so začiatkom plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 CSP). Dovolateľ namietal, že súdy nižších inštancií tento začiatok subjektívnej lehoty nesprávne ustálili a pre jej nedodržanie žalobu ako oneskorene podanú odmietli (§ 413 ods. 1 písm. a) CSP). V dôsledku toho možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces.

13. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí pritom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (I. ÚS 243/07).

14. V zmysle judikatúry ústavného súdu tiež platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07).

15. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, t. j. aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A,

č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

16. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania povolí alebo ju zamietne. Nepochybne odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania, pričom žaloba žalobcu na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti.

17. Podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od okamihu kedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy, ktorý je aj exaktne vyjadrený. Primárne bolo preto potrebné ustáliť, aká rozhodujúca právna skutočnosť mala na začatie plynutia subjektívnej lehoty vplyv.

18. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ako ani z odôvodnenia prvoinštančného súdu, nevyplyva posúdenie včasnosti podania žaloby na povolenie obnovy konania žalobcom, pri zachovaní subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle ustanovenia § 403 ods. 1 CSP, a to ustálením dňa, od ktorého začala plynúť subjektívna lehota, a tiež trvania plynutia subjektívnej lehoty, v rámci objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Tá podľa záverov súdov nižšej inštancie zachovaná bola a jej počiatok aj koniec odôvodnený bol (odsek 8 uznesenia odvolacieho súdu).

19. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števček, M. Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.). Odvolateľ v odvolaní namietal, že upovedomenie o začatí exekučného konania nie je právna listina meritórneho rozhodnutia súdneho konania sp. zn. 21Pc/8/2022, nie je súčasťou upovedomenia o začatí exekučného konania a prílohou upovedomenia nie je rozsudok okresného súdu. Zároveň namietal, že upovedomenie o začatí exekučného konania nie je právnym dokumentom súdu, voči ktorému by smeroval návrh na obnovu konania, ale tento môže smerovať výlučne iba voči rozsudku vydaného súdom.

20. Len všeobecné konštatovanie súdov nižšej inštancie o začiatku plynutia subjektívnej lehoty „najneskôr“ odo dňa, ktorý žalobca uviedol v žalobe na obnovu konania, t. j. bez uvedenia dátumu, spôsobu ale i obsahu nadobudnutia žalobcom uvádzaných vedomostí, vo vzťahu ku konkrétnym skutočnostiam, týkajúcim sa uplatňovaného dôvodu obnovy konania, nemožno považovať za dostatočné, z hľadiska zachovania práva strany na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ani za súladné s legitímnym očakávaním dovolateľa, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou odvolacieho súdu (čl. 2 ods. 2 a 3 základných princípov CSP). Dovolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že i samotné konštatovanie súdov nižších inštancií, že „žalobca v návrhu na obnovu konania uviedol, že o rozsudku sa dozvedel dňa 20. septembra 2024“ nezodpovedá skutočnosti, nakoľko žalobca v žalobe na obnovu konaniu uviedol, že „o celom konaní o určenie otcovstva som sa dozvedel dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie Exekútorským úradom JUDr. Róbertom Tutkom vydaným dňa 17. septembra 2024, ktoré som si prevzal dňom 20. septembra 2024“.

21. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti

uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

22. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

23. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalobca v podanom odvolaní namietal, že prevzatím upovedomenia o začatí exekučného konania sa neoboznámil s obsahom rozsudku okresného súdu a upovedomenie o začatí exekučného konania nie je právna listina meritórneho rozhodnutia súdneho konania sp. zn. 21Pc/8/2022, pričom odvolací súd na tieto jeho odvolacie námietky žiadnym spôsobom nereagoval.

24. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že dovolateľ opodstatnene namietal porušenie svojich procesných práv v takej miere, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nerešpektovaním pravidla riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu, došlo v konaní k procesnej vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť.

25. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v názore, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP, dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015).

26. Dovolací súd preto zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 449 ods. 1, 2 CSP, keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

27. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný vec nielen opätovne prejednať a rozhodnúť, ale v súlade s náležitosťami odôvodnenia súdneho rozhodnutia presvedčivo a riadne odôvodniť.

28. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie tejto žaloby predpisuje. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojmesačná a začína plynúť od toho času, kedy sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol o dôvode obnovy dozvedieť (alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí preto vyplynúť jednoznačný záver, či žalobca dodržal subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, počítanú od rozhodujúcej právnej skutočnosti, majúcej na začatie plynutia subjektívnej lehoty vplyv. Súd pritom vychádza z preukázaných skutočností, ktoré svedčia o tom, že žaloba na obnovu konania je podaná včas (predstavujúcich obsahovú náležitosť žaloby na obnovu konania podľa § 406 CSP), a ktoré sa týkajú konkrétneho časového momentu, spôsobu a obsahu žalobcom nadobudnutých vedomostí, vo vzťahu k uplatňovanému dôvodu obnovy konania. Dovolací súd zdôrazňuje, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začína plynúť od okamihu, keď sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy, pričom túto vedomosť mohol nadobudnúť až dorúčením rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Pc/8/2022, z ktorého mal možnosť zistiť ako súd rozhodol, aké dokazovanie vykonal, ako zistil skutkový stav a ako následne vec právne posúdil.

Tieto rozhodujúce skutočnosti nemohol žalobca zistiť z upovedomenia o začatí exekučného konania, ktorého prílohou predmetný rozsudok nebol.

29. Dovolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý sa podáva proti právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Samotným jej podaním nedochádza k automatickej obnove pôvodného konania. Súd je povinný najskôr skúmať jej prípustnosť a ak dospeje k záveru, že podmienky prípustnosti splnené sú (§ 397 až § 408 CSP), preskúma jej dôvodnosť, teda či stranou uplatnený dôvod žaloby na obnovu konania je skutočne daný. V prípade, ak súd zistí, že žaloba na obnovu konania je podaná dôvodne, rozhodne rozsudkom, že obnovu konania povoľuje (§ 414 CSP). Následne až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa obnovuje pôvodné konanie a súd vec znova meritórne prejedná (§ 416 CSP). Z uvedeného teda vyplýva, že konanie o žalobe na obnovu konania prebieha v dvoch fázach, a to v prvej fáze (t. j. v konaní o povolenie obnovy konania), v ktorej sa súd zaoberá len otázkou, či obnovu konania povolí alebo nie (§ 413 a § 414 CSP), a následne v druhej fáze (t. j. v konaní po povolení obnovy konania), ktorá nastáva len vtedy, ak súd obnovu konania skutočne povolí, a ktorá vo svojej podstate predstavuje pokračovanie v pôvodnom konaní a opätovné prejednanie veci (§ 416 a § 417 CSP).

30. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.